

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 31736

Kl. 81 c, 15

Steatit - Verkaufsgesellschaft A. G., Bazyleja

B65d 35/50

Zamknięcie tubki z podwójnym zaworem talerzowym

Zgłoszono 21 lipca 1939

Udzielono 1 maja 1943

Pierwszeństwo: 3 sierpnia 1938 (Szwajcaria)

Wynalazek dotyczy zamknięcia tubki, posiadającej zamykający kapturek, nakręcony na gwint szyjki tubki i zawierający zawór wydzielczy, zamykany sprężyną, którego siedzisko znajduje się na kapturku, a który przy nacisku wywieranym na tubkę otwiera się na skutek wytłaczania z niej zawartości, przy czym pożądana ilość tej zawartości występuje z tubki na zewnątrz.

Zamknięcie to posiada tę cechę wynalazczą, że z zaworem wydzielczym połączony jest drugi zawór dodatkowy, którego siedzisko znajduje się pod szyjką tubki, a który w stosunku do kapturka i do zaworu wydzielczego jest tak umieszczony, iż

przy kapturku zupełnie nakręconym na tubkę zawór dodatkowy jest otwarty i pozwala na otwarcie zaworu wydzielczego przy nacisku wywieranym na tubkę, przy odkręconym zaś kapturku ku górze, na skutek przesunięcia położenia zaworu wydzielczego, jest zamknięty.

Zamknięcie tubki według wynalazku jest o tyle korzystniejsze od znanych zamknięć, że aż do pierwszego użycia tubki zamknięcie to nie styka się z jej zawartością, ponieważ zamknięty zawór dodatkowy nie przepuszcza tej zawartości do szyjki, dzięki czemu nawet po dłuższym leżeniu na składzie tubki zamknięcie znajduje się w stanie gwarantującym nienaganne jego

działanie, co przy dotąd znanych zamknięciach tubek nie ma miejsca, ponieważ w nich, już przy napełnianiu tubki, część zawartości dochodzi do zaworu wydzielnego i przy dłuższym leżeniu na składzie powoduje zżyczenie względnie wyschnięcie zawartej w szyjce masy i sklejenie się względnie zatkanie się zamknięcia.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania zamknięcia tubki według wynalazku.

Fig. 1 i 2 uwiadcniają w powiększonej podziałce widok boczny tubki z przekrojem zamknięcia w położeniu zamkniętym (fig. 1) względnie otwartym (fig. 2). Fig. 3 przedstawia widok z góry na szyjkę tubki przy zdjętym kapturku.

Na szyjce a^1 tubki a , zaopatrzonej po stronie zewnętrznej w gwint, jest nakręcony kapturek b , którego szczyt jest ukształtowany jako siedzisko b^1 zaworu c . Pod talerzykiem zaworu c znajduje się zawór dodatkowy d , którego siedzisko a^2 mieści się poniżej szyjki a^1 tubki. Zamknięcie tubki jest więc rodzajem podwójnego zaworu z wspólnym trzonem e , na którego górnym końcu za pomocą nasadki tulejowej c^1 osadzony jest talerzyk zaworu c . Na trzonie e zaworu umieszczona jest sprężyna h , rozparta między dolnym występem tego trzonu a poprzeczką f , przylegającą do odsadzenia w ścianie wydrążenia kapturka b , przez którą to sprężynę trzon e jest swobodnie przetknięty. Sprężyna h działa w kierunku przesuwania trzonu e w dół i przyciskania talerzyka zaworu c do jego siedziska. W celu dokładnego prowadzenia trzonu e przy jego przesuwie, na dolnej części trzonu umocowane są dwa przeciwległe żeberka i , wnikające w dwa odpowiednie rowki prowadnicze j (fig. 3) w wewnętrznej ścianie szyjki a^1 tubki, tak iż żeberka te ślizgają się w tych rowkach.

Obrót kapturka b przy jego odkręcaniu powoduje przesuw siedziska b^1 wraz z zaworem c ku górze, wobec czego zawór do-

datkowy d , połączony trzonem e z zaworem c , dochodzi i przyciska się do swego siedziska a^2 , jak to przedstawiono na fig. 1. W tym położeniu tubka jest zamknięta.

Przy takim zamknięciu napełnia się tubkę od strony końca przeciwległego zamknięciu. Ponieważ zawór dodatkowy d jest zamknięty, przeto przy napełnianiu zawartość tubki nie może wejść do wnętrza zamknięcia, wobec czego nawet po dłuższym leżeniu na składzie nie może ono zatkać się wskutek stężenia względnie zżyczenia zawartego w szyjce materiału. W celu pobrania według życzenia określonej ilości materiału, zawartego w tubce, trzeba najpierw obrócić kapturek b w kierunku zaśrubowania, na skutek czego zawór dodatkowy d oddala się od swego siedziska a^2 (fig. 2). Przy nacisku wywieranym następnie na tubkę, pewna część zawartości tubki przepływa dokoła talerzyka zaworu dodatkowego d do wnętrza kapturka b i wydostaje się w końcu na zewnątrz uniosłszy zawór wydzielnicy c z jego siedziska. Jak zawór c przy wydzielaniu zawartości tubki zostaje uniesiony w górę z swego siedziska b^1 , w tej samej mierze zawór dodatkowy d zbliża się do swego siedziska a^2 . Przez nadanie częściom składowym zaworu odpowiednich wymiarów osiąga się jednak to, że wyciskana zawartość tubki nie może, przy zupełnie nawet w dół zaśrubowanym kapturku b , zamknąć zupełnie zaworu dodatkowego d , tak iż podczas ściskania zawartości tubki oba zawory są równocześnie otwarte. Gdy po wyciśnięciu pożądanej ilości materiału zaprzestanie się wywierania nacisku na tubkę, wtenczas sprężyna h przyciska zawór c z powrotem do jego siedziska b^1 . Można przy tym według życzenia kapturek b odśrubować w górę, aby w ten sposób przycisnąć także zawór d do swego siedziska a^2 i przez to zamknąć tubkę dwukrotnie. Aby ułatwić nakręcanie kapturka b zaopatruje się jego dolne obrzeże w karby k .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie tubki z podwójnym zaworem talerzowym składające się z kapturka, nakręconego na jej szyjkę i zamykanego sprężyną zaworu wydzielnego, którego siedzisko mieści się na kapturku a który przy nacisku wywieranym na tubkę otwiera się przez wyciskanie jej zawartości, w celu wypuszczenia na zewnątrz pożądaney ilości zawartości tubki, znamienne tym, że zawiera sprzęgnięty z zaworem wydzielnym (c) dodatkowy zawór (d), posiadający siedzisko (a²) pod szyjką (a¹) tubki i umieszczony w stosunku do kapturka (b) i do zaworu wydzielnego (c) tak, iż przy zupełnie dośrubowanym kapturku (b) jest on otwarty, dopuszczając również otworzenie się zaworu wydzielnego (c), a przy odśrubowaniu kapturka (b) w górę i spowodowanym przez to przesuwie zaworu wydzielnego

czego (c) zawór dodatkowy (d) zostaje zamknięty.

2. Zamknięcie tubki według zastrz. 1, znamienne tym, że na trzonie (e) łączącym oba zawory (c, d) osadzona jest sprężyna (h), mieszcząca się między występem tego trzonu a poprzeczką (f), opierającą się o odsadzenie ścianki wydrążenia kapturka (b).

3. Zamknięcie tubki według zastrz. 2, znamienne tym, że trzon (e) łączy ze sobą oba zawory (c, d) sztywno.

4. Zamknięcie tubki według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że trzon (e) posiada przeciwległe sobie żeberka (i), a w szyjce (a¹) tubki znajdują się współdziałające z nimi rowki (j), prowadzące trzon (e) podczas jego przesuwu.

Steatit-
Verkaufsgesellschaft A. G.
Zastępca: inż. St. Głowacki
rzecznik patentowy

Fig. 1

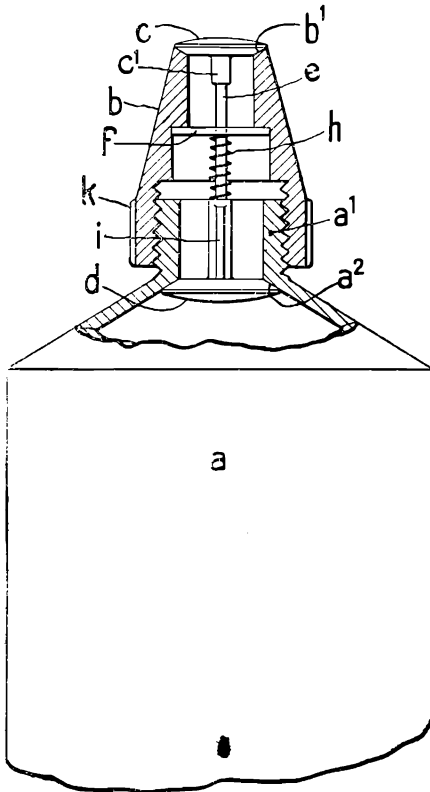

Fig. 2

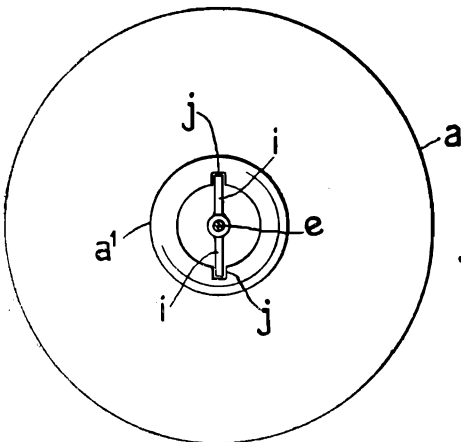
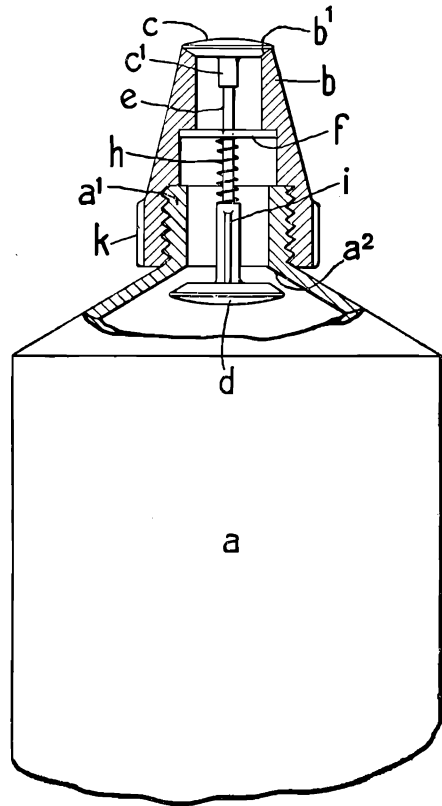

Fig. 3